

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Milana Lipovského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **W. R. pre prečin ublíženia na zdraví** podľa § 158 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5T 5/09, o dovolaní, ktoré podal obvinený W. R., prostredníctvom obhajcu JUDr. P. P., advokáta v Bratislave, proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 18. mája 2010, sp. zn. 23To 25/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného W. R. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 20. októbra 2009, sp. zn. 5T 5/09, bol obvinený W. R. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 29. októbra 2008 o 17.15 hod. v D. viedol osobné motorové vozidlo zn. Audi A4, MPZ: Z. (Rakúsko) po miestnej komunikácii k závodu Z., a to takým spôsobom, že pri vychádzaní z vedľajšej cesty na cestu I/61, nedal prednosť v jazde cyklistovi R. Z. jazdiacemu po hlavnej ceste v smere od T. na I., pričom došlo k zrážke prednej časti bicykla s prednou časťou vozidla a následnému pádu cyklistu na vozovku. Cyklista následkom toho utrpel otras mozgu, vyklíbenie medzi kľúčnou kosťou a lopatkou, zmliaždenie a krvný výron v čelovej oblasti vľavo s odreninou, zmliaždenie a odreninu v oblasti pravého kolena s dobou

liečenia v trvaní od 29. októbra 2008 do 5. januára 2009, kedy absolvoval poslednú kontrolu na ambulancii úrazovej chirurgie po skončení rehabilitácie. Zranenia R. Z. obmedzovali v jeho obvyklom spôsobe života po dobu od 29. októbra 2008 do 21. novembra 2008, t.j. viac ako tri týždne, a to v oblasti fyzickej aktivity, lebo pre bolesť mal výrazne obmedzenú hybnosť v ľavom ramennom zhybe, pričom pri dlhšie trvajúcej námahe, pri ktorej je potrebné hybnosť v ľavom ramennom zhybe, pociťuje bolestivosť v oblasti poraného spojenia medzi kľúčnou kosťou a lopatkou. Zranenia vyžadovali kludový režim. Obvinený ako vodič porušil ustanovenia § 19 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách.

Za to mu bol podľa § 158 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 2 Tr. zák. uložený peňažný trest v sume päťsto €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. mu súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na tri mesiace.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal súd poškodených – V. a R. Z. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Trenčíne rozhodujúci o odvolaní okresného prokurátora a obvineného rozsudkom podľa § 322 ods. 1, ods. 2 Tr. por. per analogiam doplnil výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa tak, že podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na jeden rok. Odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Obvinený W. R. prostredníctvom obhajcu JUDr. P. P. podal proti uvedenému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne (a v podstate aj proti rozsudku prvostupňového súdu) dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., pretože podľa jeho názoru rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a tiež je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V dôvodoch dovolania obvinený obom súdom vytýka, že z odôvodnenia ich rozhodnutí nie je zrejmé, na ktorých dôkazoch je založený výrok o vine, ani to, akými úvahami s pritom riadili, vrátane nejasného vysporiadania sa s jeho obhajobou.

Poukazuje na to, že už uznesenie o začatí trestného stíhania z 30. januára 2009 nebolo vydané na základe znaleckého posudku MUDr. R. tak, ako je to uvedené v jeho odôvodnení. Podľa názoru obvineného to potvrdzuje v predmetnom znaleckom posudku z 26. januára 2009 citovanie uznesenia o začatí trestného stíhania, ktoré ale bolo vyhotovené až dňa 30. januára 2009. V znaleckom posudku sú citované výpovede obvineného a poškodeného z mesiaca február 2009. Obvinený z toho usudzuje, že znalecký posudok bol vyhotovený dodatočne, a to podľa potrieb uznesenia o začatí trestného stíhania.

Tiež rozdielne uvádzanú sumu liečebných nákladov považuje obvinený za snahu zdôvodniť rehabilitáciu poškodeného, ktorá sa vôbec neuskutočnila. Poškodený cyklista Z. výslovne vo svojej výpovedi z 22. februára 2009 uviedol, že počas hospitalizácie a liečby nebol obmedzovaný v obvyklom spôsobe života. V trestnom rozkaze Okresného súdu Trenčín vydanom v tejto veci dňa 6. apríla 2009 je uvedené obmedzenie po dobu 14 dní, v následnom rozsudku okresného súdu to už boli tri týždne a prokurátor ho v obžalobe vymedzuje od 29. októbra 2008 do 11. novembra 2008. V trestnom spise, konkrétne v doklade V. o vyčíslení nákladov poskytnutej zdravotnej starostlivosti v súvislosti s ublížením na zdraví zavineného inou osobou je uvedený deň 6. novembra 2008 ako dátum ukončenia liečenia.

Z týchto dôvodov obvinený R. namieta, že skutkový dej tak, ako ho ustálili súdy, bol nesprávne právne posúdený, keďže nenapĺňa znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Obvinený R. preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 388 Tr. por. dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 18. mája 2010, sp. zn. 23To 25/2010, zrušil, vrátane rozhodnutí naň obsahovo nadväzujúcich a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného R. uviedol, že jeho dovolanie je nepochopiteľné, lebo obvinený na hlavnom pojednávaní priznal ním zavinenú kolíziu s cyklistom, ktorého pri vchádzaní na hlavnú cestu prehliadol. Túto skutočnosť potvrdil vo svojich výpovediach aj poškodený R. Z.. Vzhľadom na charakter poranení a dobu liečby je správna tiež kvalifikácia konania obvineného ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., čomu zodpovedá uloženie primeraného trestu, vrátane trestu zákazu činnosti. Prokurátor navrhol, aby dovolací súd dovolaniu nevyhovel.

V. svojim vyjadrením k dovolaniu potvrdila, že z dôvodu náhrady liečebných nákladov poškodeného cyklistu si od poisťovane obvineného uplatňovala sumu 892,46 €. Pri písaní zápisnice zo dňa 5. februára 2009 (prípravné konanie) došlo na strane 11 k uvedeniu chybnnej sumy 37 200 Sk. Túto chybu potvrdzuje skutočnosť, že na strane 10 predmetnej zápisnice je správne uvedená suma 892,46 €, takže vyjadrenie obvineného o snahu takouto manipuláciou zdôvodniť rehabilitáciu poškodeného, ktorá sa údajne vôbec nekonala, nie je pravdivé.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vo vzťahu k dôvodu dovolania, ktoré je obsahom ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., dovolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu skutočnosť nasvedčujúcu nezákonnému spôsobu vykonania dôkazov, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie či už súdu prvého stupňa alebo súdu odvolacieho. V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné poukázať na mylné tvrdenie obvineného uvedené v dovolaní, že uznesenie o začatí trestného stíhania z 30. januára 2009 je tým uznesením, ktoré sa cituje v znaleckom posudku MUDr. R. z 26. januára 2009, čo podľa názoru obvineného svedčí o nezákonne dodatočne vyhotovenom

posudku v súlade „s potrebami“ uznesenia o začatí trestného stíhania. Omyl obvineného a z neho plynúca domnienka o nezákonom dôkaze spočíva v zámene uznesenia o začatí trestného stíhania v tejto trestnej veci s uznesením o vznesení obvinenia W. R.. Uznesenie o začatí trestného stíhania nebolo vydané 30. januára 2009, ako to tvrdí obvinený v dovolaní, ale dňa 19. januára 2009. Až uznesenie o vznesení obvinenia z 30. januára 2009 sa v dôvodoch odvoláva na znalecký posudok MUDr. R. písomne vyhotovený dňa 26. januára 2009 pod č. 4/2009.

Príčina rozdielne uvedených súm vyčíslenia nákladov liečby poškodeného cyklistu Z. bola vo vyjadrení V. k dovolaniu presvedčivým spôsobom vysvetlená. V konečnom dôsledku boli poškodení (V. a Z.) odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

K ďalšiemu dovolaciemu dôvodu obvineného R. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení ustálených súdom prvého a druhého stupňa. Zákonná formulácia dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyjadruje, že dovolanie je určené na nápravu právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, ak tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku. Pokiaľ skutková veta vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenie všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku, tento dovolací dôvod nie je daný.

Z rozhodnutia oboch súdov je zřejmé, že skutkové zistenia tvoriace obsah skutkovej vety zodpovedajú zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. vrátane nedbanlivostnej formy zavinenia prejavenej v konaní obvineného, t.j. v obsahu zisteného skutku. Nesúhlas obvineného s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Keďže v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 5. októbra 2011

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová